

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: aan de voorwaarden van artikel 107 VWEU is niet voldaan.

Verzoekster voert aan dat het stelsel van de EEG-heffing en de bijzondere compensatieregeling van het EEG 2012 eerst en vooral geen steunmaatregelen vormen als bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU. Indien de bijzondere compensatieregeling van het EEG 2012 als steunmaatregel in die zin zou moeten worden aangemerkt, zou deze gerechtvaardigd zijn op grond van artikel 107, lid 3, onder b) en c), VWEU (bevorderen van de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang respectievelijk vergemakkelijken van de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën zonder dat de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig worden gewijzigd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad) en dus niet in strijd zijn met de staatssteunregels.

2. Tweede middel: niet-toepasselijkheid van de communautaire richtsnoeren inzake steunmaatregelen op het gebied van milieu en energie (*the Environmental and Energy State Aid Guidelines* — EEAG), die voor het aanpassingsplan van doorslaggevende betekenis waren

Verzoekster voert aan dat de sinds 1 juli 2014 toegepaste EEAG, die volgens artikel 3 van verweersters bestreden besluit voor de hoogte van het teruggevorderde bedrag van doorslaggevende betekenis waren, niet van toepassing zijn het stelsel van de EEG-heffing en de bijzondere compensatieregeling van het EEG 2012, gelet op het feit dat deze instrumenten niet als steun kunnen worden gekwalificeerd en gelet op het beginsel van legaliteit van bestuurlijke maatregelen, dat ook op Europees niveau geldt.

Beroep ingesteld op 27 februari 2015 — Bundesverband Glasindustrie e.a./Commissie

(Zaak T-108/15)

(2015/C 138/82)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Bundesverband Glasindustrie (Düsseldorf, Duitsland), Gerresheimer Lohr GmbH (Lohr, Duitsland), Gerresheimer Tettau GmbH (Tettau, Duitsland), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Boffzen, Duitsland), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Amorbach, Duitsland), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Düsseldorf), Pilkington Deutschland AG (Gelsenkirchen, Duitsland), Schott AG (Mainz, Duitsland), SGD Kipfenberg GmbH (Kipfenberg, Duitsland), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Schleusingen, Duitsland), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Großbreitenbach, Duitsland), HNG Global GmbH (Gardelegen, Duitsland) (vertegenwoordigers: U. Soltész en C. von Köckritz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van de artikelen 1 en 3, lid 1, van het besluit van de Europese Commissie van 25 november 2014, staatssteundossier nr. SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN), C(2014) 8786 final, betreffende de bevordering van de elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen en verlaging van de EEG-heffing voor energie-intensieve ondernemingen, voor zover daarin wordt vastgesteld dat

- (i) de bevordering van de elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op grond van het Duitse Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (wet hernieuwbare energiebronnen in de geamendeerde versie die van kracht is sinds 1 januari 2012; hierna: „EEG 2012”) met inbegrip van het bijbehorende financieringsmechanisme, en
- (ii) de in 2013 en 2014 op grond van de § 40 e.v. EEG 2012 toegekende steun die bestaat in de verlaging van de EEG-heffing voor energie-intensieve ondernemingen (Besondere Ausgleichsregelung; hierna: „bijzondere compensatieregeling”), onrechtmatige, in strijd met artikel 108, lid 3, VWEU uitgevoerde staatssteunmaatregelen vormen als bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU;

- nietigverklaring van artikel 2, artikel 3, lid 2, artikel 6, artikel 7 en artikel 8 van het bestreden besluit, voor zover daarin de onverenigbaarheid van de bijzondere compensatieregeling met de interne markt wordt vastgesteld en de terugvordering van de steun wordt gelast;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters zeven middelen aan.

1. De bijzondere compensatieregeling behelst geen staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU omdat geen sprake is van enige begunstiging. De Commissie gaat ten onrechte ervan uit dat de bijzondere compensatieregeling energie-intensieve ondernemingen een voordeel toekent dat uit het oogpunt van de staatssteunregels relevant is.
2. Het stelsel van de EEG-heffing en de bijzondere compensatieregeling houden geen staatssteun in omdat zij niet met staatsmiddelen worden bekostigd. De regeling drukt uitsluitend op particuliere middelen. Het bestreden besluit is onverenigbaar met de rechtspraak van het Hof van Justitie, met name in de zaak *PreussenElektra*.
3. De Commissie heeft in haar motivering ten onrechte overwogen dat de bijzondere compensatieregeling selectief is. Er is nochtans geen sprake van een afwijking van het relevante referentiekader. In elk geval wordt de bijzondere compensatieregeling gerechtvaardigd door de aard en de opzet van het EEG 2012.
4. De Commissie heeft het recht onjuist toegepast doordat zij de vraag of de bijzondere compensatieregeling kon worden goedgekeurd, uitsluitend heeft beoordeeld aan de hand van de nieuwe richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020.
5. Mocht de Commissie zich op het standpunt stellen dat de bijzondere compensatieregeling een steunmaatregel vormt die niet voor goedkeuring in aanmerking komt, dan is in ieder geval de terugvordering ontoelaatbaar aangezien het om „bestaande steun” gaat.
6. Daarenboven is de terugvordering uitgesloten omdat de bescherming van het gewettigd vertrouwen daaraan in de weg staat. Met name heeft de Commissie in een eerder besluit vastgesteld dat het EEG-stelsel geen steunmaatregelen bevat.
7. Overigens zou de tenuitvoerlegging van een bevel tot terugvordering onmogelijk zijn wat de bijzondere compensatieregeling betreft.

Beroep ingesteld op 2 maart 2015 — Saint-Gobain Isover G+H e.a./Commissie

(Zaak T-109/15)

(2015/C 138/83)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Duitsland), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Duitsland), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Duitsland) en Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Altenschmidt en H. Janssen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van 25 november 2014, C(2014) 8786 final, in de procedure „Staatssteun SA.33995 (2013/C) — bevordering van de elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen en verlaging van de EEG-heffing voor energie-intensieve ondernemingen”;
- verwijzing van verweerster in de kosten.